

Art. 15z§s ust. 9 Tarczy Antykryzysowej stanowi, iż "W okresie, o którym mowa w ust. 1, organ lub podmiot może z urzędu wydać odpowiednio decyzję w całości uwzględniającą żądanie strony lub uczestnika postępowania, zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, wyrazić stanowisko albo wydać interpretację indywidualną".

Skoro Tarcza Antykryzysowa przewiduje w okresie obowiązywania stanu epidemii możliwość wydawania decyzji jedynie w całości uwzględniających żądanie strony, to a contrario możliwość wydania decyzji odmiennie (negatywnie) rozstrzygających o interesie strony została wykluczona. Tylko taka interpretacja powyższej normy pozostaje w zgodzie z założeniem racjonalnego ustawodawcy, które zabrania interpretowania norm w ten sposób, iż niektóre jej fragmenty uznaje się za zbędne. Interpretacja ta znajduje również uzasadnienie w wykładni celowościowej, skoro bowiem Tarcza Antykryzysowa została uchwalona w celu pomocy m.in. przedsiębiorcom w trudnych czasach epidemii, to przejawem takiej pomocy jest również ograniczenie możliwości wydawania przeciwko nim niezgodnych z ich interesem (żądaniem) decyzji administracyjnych. Jednocześnie zauważyć należy, że przewidziana w art. 15z§s ust. 7 Tarczy Antykryzysowej regulacja dotyczy czynności innych niż wydanie decyzji.

Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 28 października 2020 r., sygn. akt: I SA/Bk 523/20